

Elämäntieteen specialistit

Kasvava joukko luonnonmukaisten hoitomuotojen harjoittajia toimii akateemisen lääketieteen rinnalla ja taustalla. Heidän tietonsa ja taitonsa muodostavat lääkkeettömän elämäntieteen laajan kentän. (Lääkkeettömän ilman kemiallisia, sivuvaikutuksellisia valmisteita.) Vuosituhantiseen tutkimukseen ja kokemukseen pohjautuva tieto elämästä, terveydestä ja sairaudesta täydentyy jatkuvasti myös luonnonmukaisten hoitojen puolella. Pehmeät menetelmät vain poikkeavat teollistuneesta ja kaupallistuneesta lääketieteestä kuin päivä yöstä.

On jopa harhaanjohtavaa nimittää tätä merkittävää terveydenhoidon alaa vaihtoehtoiseksi, koska se vain hyvin pieneltä osin toimii vaihtoehtona lääketieteelle. Pikemminkin se tulisi nähdä monialaisena, itsenäisenä Elämäntieteenä, joka hyväksi koetuilla menetelmillään ylläpitää elämää ja terveyttä. Jo elämäntieteen peruslähtökohtana toimiva käsitys ihmisestä hengen, sielun ja ruumiin kokonaisuutena sekä osana luontoa ja universumia on humaani ja tosi.

Kuten tiedetään, luonnonmukaiset hoitomuodot toimivat useimmiten ennaltaehkäisevästi. Mutta jos elimistön tasapaino on häiriintynyt niin pitkälle, että vaiva on puhjennut esiin, luonnonmukaisten hoitojen piiristä löytyy lähes aina erikoisala, joka voi tuoda avun.

Näinä päivinä lähinnä virallisen lääketieteen taholta on nostettu esiin luontaishoitoalan virallisen valvonnan puute ja joidenkin huijareiksi luokiteltujen toimijoiden karsiminen pois alalta. Tuntuu demokratian periaatteiden vastaiselta, että virallinen lääketiede lähtee määrittelemään rajoja siihen kuulumattomalle alueelle. Kyllä luontaishoitoalan tulee itse hoitaa kontrolli jos sellainen nähdään tarpeelliseksi. Huijareita ja epäpäteviä on kaikilla elämänalueilla – vähiten luontaishoitoalalla. Luontaishoitajilla on kuitenkin suuri vastuu pitää huolta myös omasta terveydestään ja puhtaudestaan kaikilla tasoilla sekä eettisten periaatteiden noudattamisesta.

Mutta mitä voi päätellä siitä, että vaikka puoli valtakuntaa potee lääkäripulaa, lääkäriliitto ei halua lääkäreiden koulutuspaikkoja lisättävän ja alkaa tavoitella luontaishoitoalankin rajoittamista? Siinä paistaa vanha grynderioppi, että kun tarjonta on niukkaa kysyntään nähden, voidaan hinnat pitää korkeina.

Luonnonmukaisen terveydenhoidon erikoisalot pohjaavat vain vähäiseltä osin akateemiseen tieteellis-tekniseen tutkimukseen, mikä ei suinkaan ole puute. Päinvastoin, on erinomainen asia, että perinteistä empiiristä tietoa on tarjolla jo matalan kynnyksen takana, ja mahdollisuudet jatko-opiskeluun ja ammattitaidon kehittämiseen ovat kuitenkin rajattomat. Elämäntieteen specialistit toimivat kokemukseni mukaan kutsumuksen pohjalta ja vilpittömästi. Heiltä löytyy myös hymy, kosketus ja aikaa. Palkka pitää työstä saada, mutta toisen ihmisen hädällä rikastuminen ei ole luontaishoitajan motiivi.

Heikki Juutilainen
ULTRA 5-6/2009